

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 846/2015
Рж 212/2015
28.05.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Миломира Николића, председника већа, Марине Говедарица и Слађане Накић-Момировић, чланова већа, у парници тужиоца С.Р. из А., чији је пуномоћник С.Ђ., адвокат из Н., против тужене А.Г. из А., чији је пуномоћник М.М., адвокат из Б., ради поништаја решења, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Р1 44/14 од 05.12.2014. године и ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1723/13 од 25.03.2014. године, у седници већа одржаној 28.05.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба тужиоца као неоснована и потврђује решење Апелационог суда у Нишу Р1 44/14 од 05.12.2014. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1723/13 од 25.03.2014. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1723/13 од 25.03.2014. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца као неоснована и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1 2086/12 од 01.03.2013. године, којом је одбијен тужбени захтев тужиоца да се поништи решење тужене број 176 од 12.05.2010. године којим је тужиоцу изречена дисциплинска мера новчана казна у висини од 30% од плате у трајању од шест месеци, због учињене теже повреде радне обавезе из члана 141. став 1. тачка 12. Закона о основама система образовања и васпитања, а тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 124.500,00 динара. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Тужена је на ревизију тужиоца писмено одговорила.

Апелациони суд у Нишу решењем Р1 44/14 од 05.12.2014. године није дозволио одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној ревизији у смислу члана 404. ЗПП.

Против овог решења тужилац је благовремено изјавио жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијаног решења у смислу члана 386. у вези члана 402. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да жалба није основана.

У проведеном поступку нису почињене битне повреде одредаба парничног поступка прописане чланом 374. став 2. тач. 1) до 3), 5), 7) и 9) ЗПП на које другостепени суд, сходно члану 386. став 3. истог закона пази по службеној дужности, а у жалби се не указује на неку од преосталих битних повреда одредаба парничног поступка.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 49/13-УС и 74/13-УС) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени апелационог суда, односно Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Апелациони суд је правилно применио цитирану одредбу када није дозволио да се о ревизији тужиоца одлучује као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП. Оцена је и Врховног касационог суда да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса нити је потребно ново тумачење права узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге одбијања тужбеног захтева. Материјално право – одредба члана 141. став 1. тачке 12. и 13. Закона о основама система образовања и васпитања ("Службени гласник РС" 72/09) правилно је тумачено и примњено па ни у случају прихватања одлучивања о ревизији тужиоца у смислу члана 404. став 1. ЗПП не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за тужиоца.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 401. тачка 2) ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије по општим правилима из члана 403. и члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП, па је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према одредби члана 441. ЗПП ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

- 3 -

У конкретном случају тужилац је 10.06.2010. године против тужене поднео тужбу ради поништаја одлуке тужене којом му је изречена дисциплинска мера – новчано кажњавање због учињене теже повреде радне обавезе, па се не ради о спору о заснивању, постојању или престанку радног односа. У тужби тужилац није означио вредност предмета спора.

Како се, дакле, не ради о парници из члана 441. ЗПП, а не постоји ни услов за изјављивање ревизије у смислу члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа
судија
Миломир Николић, с.р.**